Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
22 päivänä syyskuuta 2016 [1]

**Yhdistetyt asiat C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P**

**Maxcom Ltd (C-248/15 P)**
**Euroopan komissio (C-254/15 P)**
**Euroopan unionin neuvosto (C-260/15 P)**
**vastaan**

**City Cycle Industries**

Muutoksenhaku — Kauppapolitiikka — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 501/2013 — Erityisesti Sri Lankasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentaminen koskemaan kyseistä tuontia — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 13 ja 18 artikla — Kiertäminen — Joidenkin tutkimuksen kohteena olevien tuottajien/viejien kieltäytyminen yhteistyöstä — Kiertämisen osoittava näyttö — Yhtäpitävien seikkojen kokonaisuus — Puutteelliset perustelut

1. Tässä ratkaisuehdotuksessa on kyse kolmesta valituksesta, joissa Maxcom Ltd, Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 19.3.2015 antaman tuomion City Cycle Industries v. neuvosto [2] (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kumottiin neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013 [3] (jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artiklan 1 ja 3 kohta siltä osin kuin ne koskevat unionin yleisessä tuomioistuimessa kantajana ollutta yhtiötä City Cycle Industries (jäljempänä City Cycle).

2. Tämä ratkaisuehdotus esitetään samanaikaisesti asiaa C-247/15 P, Maxcom v. Chin Haur Indonesia, asiaa C-253/15, komissio v. Chin Haur Indonesia ja asiaa C-259/15 P, neuvosto v. Chin Haur Indonesia, koskevan ratkaisuehdotukseni kanssa (jäljempänä ratkaisuehdotus Chin Haur), ja näissä asioissa on kyse samojen valittajien esittämistä kolmesta valituksesta, joiden kohteena on valituksenalaisen tuomion kanssa samana päivänä annettu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio Chin Haur Indonesia v. neuvosto [4] ja sama riidanalainen asetus. Mainitut kolme valitusta liittyvät analogisiin kysymyksiin kuin käsiteltävät yhdistetyt asiat. [5]

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — T-413/13, EU:T:2015:164.

3 — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annettu asetus (EUVL 2013, L 153, s. 1).

4 — T-412/13, EU:T:2015:163.

5 — Prosessiekonomisista syistä viittaan tässä ratkaisuehdotuksessa useaan otteeseen ratkaisuehdotuksessa Chin Haur esitettyyn yksityiskohtaisempaan tarkasteluun.

3. Kaikki mainitut asiat tarjoavat unionin tuomioistuimelle tilaisuuden selventää vaatimuksia, jotka koskevat komissiolta ja neuvostolta (jäljempänä yhdessä toimielimet) vaadittua näyttöä, jonka perusteella voidaan todeta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (jäljempänä perusasetus)[6] 13 artiklassa tarkoitetun kiertämisen esiintyminen tilanteessa, jossa osa kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevista tuottajista/viejistä on kieltäytynyt yhteistyöstä.

## I **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

4. Asiaa koskevat oikeussäännöt on esitetty yksityiskohtaisesti ratkaisuehdotukseni Chin Haur 5–10 kohdassa. Käsiteltävän asian osalta muistutan ainoastaan, että perusasetuksen 13 artiklassa toimielinten sallitaan tietyin edellytyksin laajentaa polkumyyntitullit, jotka ne ovat ottaneet käyttöön kolmannesta maasta peräisin olevassa tietyn tuotteen tuonnissa, koskemaan samankaltaisten tuotteiden tuontia jostain muusta kolmannesta maasta alkuperäisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämisen välttämiseksi.

5. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä esitetystä kiertämisen käsitteen määritelmästä seuraa, että kiertämisen toteamiseksi neljän edellytyksen on täytyttävä: i) kyseisen kolmannen maan ja unionin välisen kaupan rakenne on muuttunut, ii) kyseinen muutos johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, iii) on olemassa näyttöä vahingosta ja iv) on olemassa näyttöä polkumyynnistä. Käsiteltävissä asioissa on riitaa ainoastaan toisesta kiertämisen tunnusmerkistä.[7]

6. Lisäksi on huomattava, että perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaan polkumyyntitoimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevasta maasta peräisin olevan tuotteen tuottaja/viejä voi saada yksilöllisen vapautuksen käyttöön otetuista kiertämisen estävistä tulleista, jos se on esittänyt asetetussa määräajassa vapautushakemuksen, joka on perusteltu riittävällä näytöllä, kun – unionin ulkopuolella harjoitettujen kiertämiskäytäntöjen tapauksessa – kaksi edellytystä täyttyy: tuottajan/viejän on ensinnäkin osoitettava, ettei se ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja toiseksi on täytynyt todeta, ettei se ole osallisena kiertämiskäytännöissä.

7. Perusasetuksen 18 artiklan, jonka otsikko on ”Yhteistyön puuttuminen”, 1 ja 6 kohdassa säädetään lisäksi yhtäältä, että ”jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä – – säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella”, ja toisaalta, että ”jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä”.

6 — Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annettu asetus (EUVL 2009, L 343, s. 51 ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22), sellaisena kuin se on muutettuna 13.6.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1168/2012 (EUVL 2012, L 237, s. 1).

7 — Käsiteltävässä asiassa kolmen muun tunnusmerkin olemassaolo todettiin lopullisesti valituksenalaisessa tuomiossa, eikä sitä ole riitautettu meneillään olevassa menettelyssä.

## II **Asioiden tausta ja riidanalainen asetus**

8. Asioiden tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion, johon tässä yhteydessä viittaan, 1–28 kohdassa. Käsiteltävän menettelyn osalta muistutan ainoastaan, että komissio aloitti vuonna 2012 antamallaan asetuksella [8] tutkimuksen, joka koski asetuksella N:o 990/2011 [9] käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla muun muassa Sri Lankasta.

9. City Cycle esitti tutkinnan yhteydessä perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vapautushakemuksen. Komissio teki tarkastuskäynnin City Cyclen tiloissa Sri Lankassa ja hylkäsi tämän jälkeen sen vapautushakemuksen. [10]

10. Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 29.5.2013.

11. Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 35–42 perustelukappaleessa, että kuusi srilankalaista yritystä, joiden osuus Sri Lankasta unioniin tulevasta kokonaistuonnista oli 69 prosenttia raportointijaksolla, pyysi perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti vapautusta. Yksi yrityksistä on lopettanut polkupyörien tuotannon Sri Lankassa, ja se peruutti vapautushakemuksensa. Kaksi muuta yritystä, joista toinen on City Cycle, eivät tehneet riittävästi yhteistyötä. Niiden toimittamia tietoja ei näin ollen otettu huomioon ja niitä koskevat päätelmät tehtiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

12. Neuvosto totesi tämän jälkeen, että kaikki perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset kiertämisen toteamiselle täyttyivät. [11]

13. Toimenpiteiden kiertämisestä Sri Lankassa neuvosto tutki ensiksi jälleenlaivauksen esiintymisen. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 77–79 perustelukappaleessa todetaan tästä seuraavaa:

”(77) Alun perin yhteistyössä toimineiden srilankalaisten yritysten viennin osuus Sri Lankasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä oli 69 prosenttia raportointijaksolla. Alun perin kuudesta yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei käynyt ilmi jälleenlaivauskäytäntöjä. Muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä, kuten johdanto-osan 35–42 kappaleessa selitetään.

(78) Kun otetaan huomioon Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos (ks. johdanto-osan 58 kappale) perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja se, että kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä, voidaan päätellä, että näiltä tuottajilta/viejiltä peräisin olevan viennin voidaan katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella.

(79) Näin ollen voidaan vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta.”

8 — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta tai Tunisiasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 25.9.2012 annettu komission asetus (EU) N:o 875/2012 (EUVL 2012, L 258, s. 21).

9 — Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 3.10.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 990/2011 (EUVL 2011, L 261, s. 2). Ks. aiempia asetuksia koskevista viittauksista valituksenalaisen tuomion 2–6 kohta.

10 — Ks. tästä yksityiskohtaisemmin valituksenalaisen tuomion 8–18 kohta.

11 — Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45–58 ja 77–79 perustelukappale sekä johdanto-osan 92 perustelukappale (muun riittävän syyn tai taloudellisen perusteen puuttuminen kuin voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välttäminen), johdanto-osan 93–96 perustelukappale (näiden toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen vaarantuminen) ja johdanto-osan 107–110 perustelukappale (polkumyynnin olemassaolo aiemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna).

14. Tämän jälkeen neuvosto totesi, ettei Sri Lankassa vahvistettu perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kokoonpanotoiminnan esiintymistä. [12]

15. Tällaisessa tilanteessa neuvosto ensinnäkin totesi, että kiertämistä esiintyi Sri Lankan kautta tapahtuvan jälleenlaivauksen muodossa, ja laajensi täytäntöönpanoasetuksella N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin koskemaan Sri Lankasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia [13] ja toiseksi jätti yhteistyön puuttumisen vuoksi myöntämättä vapautuksen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti kahdelle yritykselle, joista toinen oli City Cycle. [14]

## III **Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio**

16. City Cycle nosti 9.8.2013 unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohta.

17. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi 8.10.2013 City Cyclen hakemuksen asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä. [15]

18. Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.11.2013 antamallaan määräyksellä komission osallistumisen oikeudenkäyntiin väliintulijana tukemaan neuvoston vaatimuksia. Komissio ei kuitenkaan saanut lupaa jättää väliintulokirjelmää. [16] Kun asia oli päätetty käsitellä nopeutetussa menettelyssä, komissio pyysi 25.6.2014 lupaa jättää väliintulokirjelmän prosessinjohtotoimena. [17] Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi pyynnön.

19. Maxcom hyväksyttiin väliintulijaksi 16.7.2014 annetulla määräyksellä.

20. City Cycle vetosi kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäisen perusteen mukaan oli erityisesti rikottu perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa ja 18 artiklan 1 kohtaa. Ensimmäisen perusteen ensimmäisessä osassa City Cycle riitautti neuvoston päätelmän kaupan rakenteen muuttumisesta. Sen toisessa osassa City Cycle kyseenalaisti neuvoston riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa esittämän toteamuksen jälleenlaivaustoiminnan harjoittamisesta. [18]

21. Komissio kyseenalaisti istunnossa koko kanteen tutkittavaksi ottamisen ja väitti, ettei City Cycle ollut srilankalainen tuottaja/viejä vaan kiinalaisen yrityksen nimissä toimiva paikallinen tarjoaja.

22. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja kaikki muut kanneperusteet perusteettomina. Se kuitenkin hyväksyi ensimmäisen kanneperusteen toisen osan ensimmäisen väitteen, joka koski riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa tehtyä arviointivirhettä.

12 — Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80–82 perustelukappale.

13 — Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 115–117 perustelukappale ja 1 artiklan 1 ja 3 kohta.

14 — Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 126 perustelukappale ja 1 artiklan 1 kohta.

15 — Ks. unionin yleisen tuomioistuimen menettelyn ajankohtana voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artikla.

16 — Tämä päätös tehtiin unionin yleisen tuomioistuimen menettelyn ajankohtana voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla.

17 — Unionin yleisen tuomioistuimen menettelyn ajankohtana voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan väliintulija voi nopeutetussa menettelyssä jättää väliintulokirjelmän ainoastaan, jos unionin yleinen tuomioistuin antaa siihen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla prosessinjohtotoimena luvan. Komission hakemus perustui viimeksi mainittuun määräykseen.

18 — Toisen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 18 artiklaa oli rikottu, suhteellisuusperiaatetta oli loukattu ja perusteluvelvollisuutta oli laiminlyöty. Se liittyi neuvoston päätelmään City Cyclen yhteistyöstä kieltäytymisestä. Kolmas kanneperuste koski huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista sekä perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan rikkomista ja City Cyclen puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Sen tarkoituksena oli osoittaa, ettei neuvosto ollut ilmoittanut asianmukaisesti aikomuksestaan hylätä City Cyclen vapautushakemus eikä ollut antanut tämän tutustua koko asiakirja-aineistoon. Neljännen kanneperusteen mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta oli loukattu. Viides kanneperuste koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, ja siinä tarkoitettiin neuvoston toteamuksia polkumyynnin esiintymisestä.

23. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensiksi valituksenalaisen tuomion 82–97 kohdassa City Cyclen tutkinnan aikana toimittamia tietoja. Tarkastelun päätteeksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei niiden perusteella voitu osoittaa, että City Cycle todellakin oli srilankalainen viejä tai että se vastasi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita.

24. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, ettei neuvostolla ollut tietoja, joiden perusteella se olisi voinut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa todeta nimenomaisesti, että City Cycle harjoitti jälleenlaivaustoimintaa.

25. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, ettei tosin ollut mahdotonta, että City Cycle osallistui jälleenlaivaustoimintaan kaikkien niiden käytäntöjen, menettelyjen tai toimintojen puitteissa, joille ei ollut muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun alkuperäisen polkumyyntitullin käyttöön ottaminen. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan se seikka, ettei City Cycle ollut voinut näyttää toteen olevansa todellakin srilankalainen tuottaja tai vastaavansa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita, ei silti mahdollistanut sitä, että neuvosto saattoi näytön puuttuessa päätellä tämän osallistuneen jälleenlaivaukseen, koska tällaista mahdollisuutta ei ole annettu perusasetuksessa tai oikeuskäytännössä.

26. Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen, että ensimmäisen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite oli hyväksyttävä, eikä City Cyclen tämän perusteen yhteydessä esittämiä kolmea muuta väitettä tarvinnut tutkia. Unionin yleinen tuomioistuin kumosi siten riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan.[19]

## IV **Asianosaisten vaatimukset**

27. Maxcom, komissio ja neuvosto vaativat valituksillaan unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittamaan City Cyclen korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio ja neuvosto vaativat toissijaisesti, että asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen käsiteltäväksi ja että kummassakin oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

28. City Cycle vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään kaikki valituksenalaisesta tuomiosta tehdyt valitukset ja velvoittamaan Maxcomin, komission ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion, City Cycle vaatii toissijaisesti unionin tuomioistuinta ratkaisemaan sen unionin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen, hyväksymään sen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämän ensimmäisen kanneperusteen toisen osan kolme muuta väitettä ja kumoamaan osittain riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan siltä osin kuin niissä laajennetaan Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettu polkumyyntitulli koskemaan City Cycleä ja hylätään sen vapautushakemus.

## V **Tapauksen tarkastelu**

29. Maxcom esittää valituksenalaisesta tuomiosta kaksi valitusperustetta, joista ensimmäinen on ensisijainen ja toinen toissijainen, kun taas komissio esittää neljä valitusperustetta ja neuvosto puolestaan kaksi. Kyseisissä kolmessa valituksessa esitetyt perusteet ovat suurelta osin päällekkäisiä, ja ne voidaan jakaa sisällöllisesti neljään ryhmään.

19 — Ks. valituksenalaisen tuomion 100 ja 185 kohta.

30. Ensinnäkin komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kieltäytyessään arvioimasta viran puolesta City Cyclen kanteen tutkittavaksi ottamista. [20] Toiseksi Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä soveltaessaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa. [21] Kolmanneksi komissio ja neuvosto väittävät, että valituksenalaista tuomiota rasittavat puutteelliset ja ristiriitaiset perustelut; samassa yhteydessä neuvosto väittää myös unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon. [22] Neljänneksi komissio väittää unionin yleisen tuomioistuimen loukanneen sen menettelyllisiä oikeuksia. [23]

31. Komission valituksen neljäs valitusperuste, joka koskee sen menettelyllisten oikeuksien loukkaamista, on sekä tosiseikkojen kannalta tarkasteltuna että oikeudellisesti samanlainen kuin sen asiassa C-253/15 P, komissio v. Chin Haur Indonesia, esittämä kolmas valitusperuste; kyseisessä asiassa esitetään ratkaisuehdotus samanaikaisesti tämän ratkaisuehdotuksen kanssa. Komission väitteitä koskevasta tarkastelusta ja syistä, joiden vuoksi komission neljäs valitusperuste on mielestäni hylättävä, viittaan näin ollen ratkaisuehdotuksen Chin Haur 102–111 kohtaan.

## A *Komission asiassa C-254/15 P esittämä ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei arvioinut viran puolesta City Cyclen kanteen tutkittavaksi ottamista*

### 1. Asianosaisten lausumat

32. Komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion 42–44 kohtaan sisältyvän tarkastelun, jonka päätteeksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sen istunnossa City Cyclen kanteesta esittämän oikeudenkäyntiväitteen. Komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta erityisesti siitä, että tämä teki oikeudellisen virheen kieltäytyessään arvioimasta viran puolesta kanteen tutkittavaksi ottamista.

33. Unionin yleisen tuomioistuimen päätös olla arvioimatta kanteen tutkittavaksi ottamista on komission mukaan ensinnäkin ristiriidassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan unionin tuomioistuinten on arvioitava kanteen tutkittavaksi ottamista viran puolesta. Toiseksi se, että komissio saattoi esittää oikeudenkäyntiväitteen vasta istunnossa, johtui unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä, jonka mukaan sillä ei ollut lupaa jättää väliintulokirjelmää. Kolmanneksi komissio väittää, että asiakirja-aineisto sisälsi riittävästi tietoja, joiden perusteella voitiin todeta, että City Cyclen kanteen tutkittavaksi ottamiseen liittyi vakavia epäilyjä eikä pelkkiä otaksumia. Unionin yleinen tuomioistuin totesi itsekin, ettei City Cycle ollut osoittanut olevansa polkupyörien tuottaja tai viejä.

34. City Cycle kiistää komission väitteet.

20 — Komission asiassa C-254/15 P tekemän valituksen ensimmäinen valitusperuste.

21 — Maxcomin asiassa C-248/15 P tekemän valituksen ensimmäinen ja toinen valitusperuste, komission asiassa C-254/15 P tekemän valituksen toinen valitusperuste ja neuvoston asiassa C-260/15 P tekemän valituksen ensimmäinen valitusperuste.

22 — Komission asiassa C-254/15 P tekemän valituksen kolmas valitusperuste ja neuvoston asiassa C-260/15 P tekemän valituksen toinen valitusperuste.

23 — Komission asiassa C-254/15 P tekemän valituksen neljäs valitusperuste.

## 2. Asian arviointi

35. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 41–45 kohdassa komission istunnossa esittämän oikeudenkäyntiväitteen. Se huomautti ensiksi, että koska neuvosto ei ollut esittänyt oikeudenkäyntiväitettä, oikeuskäytännön mukaan komissiolla ei myöskään ollut väliintulijana asiavaltuutta esittää sellaista. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi, että komissio oli joka tapauksessa esittänyt istunnossa pelkkiä olettamuksia ja vieläpä tuomioistuinmenettelyn erityisen myöhäisessä vaiheessa, eikä se ollut esittänyt uutta näyttöä tukeakseen kanteen tutkimatta jättämiseen tähtäävää väitettään.

36. Tästä on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan väliintulija ei voi esittää oikeudenkäyntiväitettä, jota vastaaja ei ole esittänyt vaatimuksissaan,[24] joten unionin tuomioistuimet eivät siten ole velvollisia tutkimaan sitä.

37. Kumoamiskanteen tutkimatta jättäminen, joka perustuu siihen, ettei kantajalla ole asiavaltuutta, on kuitenkin ehdoton peruste,[25] joka unionin tuomioistuimen on otettava huomioon viran puolesta.[26]

38. Käsiteltävässä asiassa on todettava, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin arvioi kanteen tutkittavaksi ottamista komission istunnossa esittämien väitteiden perusteella. Valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin päätteli, ettei näiden väitteiden, jotka koskivat City Cyclen ja komission kyseenalaistaman kiinalaisen yrityksen välisiä yhteyksiä, tueksi ollut esitetty uutta näyttöä, joka olisi riittänyt kyseenalaistamaan City Cyclen kanteen tutkittavaksi ottamisen.

39. Kuten City Cycle korostaa, se joka tapauksessa osallistui kyseiseen polkumyyntitoimenpiteiden kiertämistä koskevaan tutkimukseen, se mainitaan riidanalaisessa asetuksessa erikseen Sri Lankasta peräisin olevien polkupyörien viejänä unioniin ja täytäntöönpanoasetuksessa siltä evättiin erikseen yhteistyöstä saatava hyöty ja vapautus tulleista. Näin ollen mielestäni ei ole epäilystä siitä, että riidanalainen asetus koskee City Cycleä suoraan ja erikseen.[27]

40. Tästä seuraa, ettei komissio voi väittää unionin yleisen tuomioistuimen tehneen virheen, kun tämä hylkäsi sen istunnossa esittämän oikeudenkäyntiväitteen. Näin ollen komission asiassa C-254/15 P esittämä ensimmäinen valitusperuste on mielestäni hylättävä.

24 — Tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym. (C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 — Ks. erityisesti tuomio 29.4.2004, Italia v. komissio (C-298/00 P, EU:C:2004:240, 35 kohta) ja määräys 24.3.2009, Cheminova ym. v. komissio (C-60/08 P(R), ei julkaistu, EU:C:2009:181, 31 kohta).

26 — Ks. tuomio 24.3.1993, CIRFS ym. v. komissio (C-313/90, EU:C:1993:111, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä on muistettava, että unionin tuomioistuin voi työjärjestyksen 150 artiklan nojalla milloin tahansa omasta aloitteestaan ratkaista, onko kanne jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi. Unionin tuomioistuin on lisäksi jo hyvin vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsonut, että unionin tuomioistuinten on tutkittava viran puolesta oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvat perusteet (ks. erityisesti tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta; tuomio 8.12.2011, KME Germany ym. v. komissio, C-272/09 P, EU:C:2011:810 ja tuomio 19.12.2013, Siemens v. komissio, C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:866, 321 kohta). Ks. tästä myös julkisasiamies Botin ratkaisuehdotus Philips Lighting Poland ja Philips Lighting v. neuvosto (C-511/13 P, EU:C:2015:206, 56 kohta).

27 — Ks. tästä tuomio 18.9.2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeuskäytännöstä, joka koskee asiavaltuutta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevien päätösten kumoamiseen yleensä, ks. julkisasiamies Botin ratkaisuehdotuksen Philips Lighting Poland ja Philips Lighting v. neuvosto (C-511/13 P, EU:C:2015:206) 92 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

B *Valitusperusteet, joiden mukaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa on sovellettu virheellisesti*

1. Asianosaisten lausumat

41. Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät, että valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa esitettyä päättelyä, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen asetuksen, rasittavat perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamisessa tehdyt oikeudelliset virheet.

42. Maxcom moittii unionin yleistä tuomioistuinta ensinnäkin siitä, että tämä sovelsi ilmeisen virheellisesti perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa todetessaan, ettei neuvosto voinut päätellä City Cyclen osallistuneen jälleenlaivaukseen sen havainnon perusteella, että City Cycle ei ollut todellinen srilankalainen tuottaja eikä se harjoittanut 13 artiklan 2 kohdassa asetetut kynnysarvot ylittävää kokoonpanotoimintaa. Maxcom katsookin, että unionin tuomioistuimen pitäisi kumota unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen kanneperusteen toista osaa koskevat päätelmät.

43. Maxcom väittää ensinnäkin, että valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa esitetty arviointi perustuu perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan täysin virheelliseen tulkintaan ja että siinä lähinnä palkitaan City Cycle siitä, että se on tutkinnan yhteydessä toimittanut puutteellisia ja ristiriitaisia tietoja, joita ei ole voitu tarkastaa. Mainitun artiklan sanamuodon mukaan jälleenlaivaustoiminnan esiintyminen voidaan todeta käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa, joissa City Cycle on tuonut Kiinasta peräisin olevia osia ja vienyt polkupyöriä unioniin, vaikka ei ole näytetty toteen, että City Cycle on tuottaja tai että sen kokoonpanotoiminta ylittää asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa asetetut kynnysarvot. Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi ei myöskään noudata perusasetuksen tarkoitusta, joka on unionin tuotannonalan suojaaminen polkumyynnillä kolmansista maista tapahtuvalta tuonnilta, eikä vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan unionin toimielimillä on laaja harkintavalta polkumyyntitutkimuksissa.

44. Maxcom väittää toiseksi, että valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa esitetyt päätelmät ovat ristiriidassa City Cyclen kanteen toista kanneperustetta koskevien unionin yleisen tuomioistuimen päätelmien kanssa, joissa tämä yhtäältä toteaa, että City Cyclen toimittamat tiedot olivat puutteellisia, ja toisaalta hylkää väitteen, jonka mukaan neuvosto olisi rikkonut perusasetuksen 18 artiklaa, loukannut suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden todetessaan City Cyclen kieltäytyneen yhteistyöstä.

45. Toiseksi komissio ja neuvosto väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisessa tuomiossa implisiittisesti lähtökohdaksi sen, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa toimielinten edellytetään osoittavan, että kukin tutkimuksen kohteena olevan maan tuottaja/viejä harjoittaa jälleenlaivausta. Tämä tulkinta on virheellinen. Ensinnäkin se on vastoin velvoitetta arvioida perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa asetettujen edellytysten täyttymistä maakohtaisesti eikä yksittäisten viejien tasolla. Toiseksi se vie kohteen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdalta. Kolmanneksi siinä sekoitetaan toisiinsa toimenpiteiden kiertämisen käsite ja yksi sen ilmenemismuodoista eli jälleenlaivaus. Toimielinten ei nimittäin tarvitse näyttää toteen tiettyjen kiertämiskäytäntöjen esiintymistä. Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi toimenpiteiden kiertämisen käsitettä ristiriitaisesti eri kanneperusteiden arvioinnin yhteydessä.

46. Kolmanneksi Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät, etteivät unionin yleisen tuomioistuimen havainnot valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa ole oikeudellisesti riittäviä sen toteamiseksi, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa on rikottu. Vaikka neuvosto nimittäin olisi tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että City Cycle osallistui jälleenlaivaustoimintaan, kuten valituksenalaisessa tuomiossa todetaan, se oli kuitenkin todennut muita srilankalaisia tuottajia/viejiä koskevan näytön ja kaupan rakenteissa tapahtuneen muutoksen perusteella aivan oikein, että jälleenlaivaus tapahtui Sri Lankan kautta. Neuvoston toteamus siitä, että useat Sri Lankan tuottajat/viejät, jotka eivät toimineet yhteistyössä, harjoittivat jälleenlaivaustoimintaa, on nimittäin

oikeudellisesti pätevä, vaikka todettaisiin, ettei se koske yhtä näistä tuottajista/viejistä. Kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että jälleenlaivaustoiminnan toteaminen tietyn tuottajan osalta tekee lainvastaiseksi koko sen yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden, jonka perusteella on päätelty, että jälleenlaivausta harjoitetaan kyseisessä maassa, se vääristi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleen merkitystä ja rikkoi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa.

47. City Cycle kiistää Maxcomin, komission ja neuvoston väitteet.

## 2. Asian arviointi

### a) Kiertämistä koskevia unionin säännöksiä koskevat oikeuskäytännön periaatteet

48. Esitin ratkaisuehdotuksen Chin Haur 42–54 kohdassa yksityiskohtaisen analyysin tullien kiertämistä koskevista unionin säännöksistä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ja viittaan siihen. Tyydyn käsiteltävässä asiassa muistuttamaan ensiksi, että oikeuskäytännön mukaan todistustaakka kiertämisestä ja tarkemmin sanottuna sen neljän tunnusmerkin, jotka mainitaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä ja tämän ratkaisuehdotuksen 5 kohdassa, täyttymisestä kuuluu unionin toimielimille. [28]

49. Totesin mainitussa ratkaisuehdotuksessa, että kiertämistä koskevien unionin säännösten logiikasta ja systematiikasta seuraa, että arvioinnilla, jossa selvitetään, täyttyvätkö perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut neljä edellytystä, pyritään osoittamaan polkumyyntitullien kiertäminen polkumyyntitutkimuksen kohteena olevassa *maassa*. *Yksittäisten tuottajien/viejien* tilanne otetaan sen sijaan huomioon perusasetuksen 13 artiklan 4 kohtaan perustuvassa arvioinnissa. [29]

50. Totesin samassa ratkaisuehdotuksessa, että tuomiosta Simon, Evers & Co. [30] ja tuomiosta APEX [31] käy ilmi, että toimielinten todistustaakka on selvästi lievempi, jos kaikki kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevat osapuolet eivät toimi yhteistyössä. Unionin tuomioistuin on vahvistanut todistustaakan kevenemisen, kun otetaan huomioon perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tehdä jopa lopullisia päätelmiä käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kohdella osapuolta, joka ei toimi yhteistyössä tai joka toimii vain osittain yhteistyössä, vähemmän suotuisasti kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä. Tällaisissa tapauksissa unionin toimielimet voivat yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella päätyä katsomaan, että tulleja on kierretty perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. [32]

51. Unionin tuomioistuin täsmensi kyseisissä tuomioissa kuitenkin myös, ettei unionin lainsäätäjän tarkoituksena ollut vahvistaa laillista olettamaa, jonka perusteella siitä, etteivät asianomaiset osapuolet toimi yhteistyössä, voidaan suoraan todeta kiertäminen ja joka näin ollen vapauttaa unionin toimielimet näyttövaatimuksesta. [33]

28 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta) ja ratkaisuehdotuksen Chin Haur 45 kohta.

29 — Ks. ratkaisuehdotuksen Chin Haur 46–48 kohta.

30 — Tuomio 4.9.2014, (C-21/13, EU:C:2014:2154).

31 — Tuomio 17.12.2015, (C-371/14, EU:C:2015:828).

32 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 30–37 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 62–69 kohta); ks. ratkaisuehdotuksen Chin Haur 49, 50 ja 52 kohta.

33 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 68 kohta); ks. ratkaisuehdotuksen Chin Haur 51 kohta.

52. Ratkaisuehdotuksen Chin Haur 69 kohdassa katsoin myös, että unionin tuomioistuimen tuomiossa Simon, Evers & Co. ja tuomiossa APEX sellaisessa tilanteessa, jossa yhteistyö puuttuu kokonaan, hyväksymän tulkinnan taustalla oleva peruste eli vaatimus siitä, ettei unionin kaupan suojatoimenpiteiden tehokkuutta heikennetä,[34] on täysin pätevä myös sellaisessa tilanteessa, jossa tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneet asianomaiset yritykset edustavat valtaosaa kyseisen tuotteen tuonnista unioniin.

53. Mielestäni tätä oikeuskäytäntöä siis sovelletaan käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa ne tuottajat/viejät, jotka tosiasiassa tekivät yhteistyötä kiertämistä koskevassa tutkimuksessa, edustavat ainoastaan 25:tä prosenttia kyseisen tuotteen kaikesta tuonnista Sri Lankasta unioniin.[35] Tilanteessa, jossa yhteistyö on näin vähäistä, toimielimet voivat yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella näyttää mielestäni oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen, että kiertämisen tunnusmerkit täyttyvät ja että erityisesti kaupan rakenne on muuttunut kiertämisen vuoksi.[36]

b) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkominen

54. Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisessa tuomiossa City Cyclen kanteen ensimmäisen kanneperusteen toisen osan, joka koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomista. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin ei täsmentänytkään valituksenalaisen tuomion merkityksellisissä kohdissa nimenomaisesti niitä säännöksiä, joita neuvosto oli sen mielestä rikkonut riidanalaisessa asetuksessa, se joka tapauksessa perusti asetuksen kumoamisen kyseisten säännösten rikkomiseen.

55. Tarkemmin sanoen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, ettei neuvostolla ollut tietoja, joiden perusteella se olisi voinut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa todeta nimenomaisesti, että City Cycle oli osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.

56. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 13 kohdasta ilmenee, neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa, että niiltä tuottajilta/viejiltä, jotka eivät tehneet yhteistyötä, peräisin olevan viennin voitiin *katsoa tapahtuneen* jälleenlaivauksella kahden seikan perusteella, joista ensimmäinen oli Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa todettu muutos ja toinen ”se, että kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä”. Neuvosto päätteli pelkästään tämän riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa tehdyn toteamuksen perusteella saman asetuksen johdanto-osan 79 perustelukappaleessa, että ”näin ollen voidaan vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta”.

57. Mainituista johdanto-osan 78 ja 79 perustelukappaleesta voidaan tehdä kaksi toteamusta.

58. Huomautan ensiksi, että toisin kuin neuvosto totesi samassa asetuksessa Indonesiasta, josta on kyse asioissa Chin Haur, se ei Sri Lankan tapauksessa käyttänyt perusteena yksittäistä tuottajaa koskevaa toteamusta päätellessään, että kyseisessä maassa harjoitetaan jälleenlaivausta perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.[37]

34 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 69 kohta).

35 — Tämä seikka ei käy ilmi riidanalaisesta asetuksesta, vaan komissio antoi sen tiedoksi istunnossa.

36 — Ks. ratkaisuehdotuksen Chin Haur 69 kohta.

37 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 49 kohta.

59. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappale ei nimittäin sisällä mitään nimenomaista toteamusta, jollainen on esitetty sen johdanto-osan 62 perustelukappaleessa, jonka mukaan neuvosto päätteli yksilöllisen arvioinnin perusteella, että tietty yhtiö osallistui kiertämiskäytäntöihin jälleenlaivauksen kautta.[38] Mainitussa johdanto-osan 78 perustelukappaleessa ainoastaan todetaan, että yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten viennin voidaan *katsoa tapahtuneen* jälleenlaivauksella, mikä päätellään tämän ratkaisuehdotuksen 56 kohdassa mainittujen kahden seikan perusteella, joista ensimmäinen on kaupan rakenteessa todettu muutos ja toinen se, että valtaosa srilankalaisista tuottajista/viejistä kieltäytyi yhteistyöstä.

60. Toiseksi on kuitenkin todettava, ettei näiden kahden seikan, joihin neuvosto perusti päätelmänsä, perusteella voida erikseen tai yhdessäkään tarkasteltuina päätellä, että yksittäinen toimija olisi osallistunut kiertämiseen ja tarkemmin sanottuna jälleenlaivaustoimintaan tai että kiertämistä olisi esiintynyt kyseisessä maassa. Neuvosto ei siis voinut ainoastaan näiden kahden seikan perusteella päätellä, että kiertämisen esiintymisen toinen edellytys täyttyi eli että kaupan rakenteen muutos johtui käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ollut riittävästi perusteita tai jolla ei ollut muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen.[39]

61. Ensimmäinen näistä kahdesta seikasta eli kaupan rakenteen muutos on nimittäin pelkkä kiertämisen esiintymisen ensimmäinen edellytys. Sitä ei siis voida sellaisenaan pitää merkkinä toisen edellytyksen täyttymisestä, vaan toimielinten on sitä vastoin näytettävä toteen, että kaikki kiertämisen edellytykset täyttyvät.[40]

62. Kun tarkastellaan toista seikkaa eli sitä, että tuottajat/viejät, jotka edustavat 75:tä prosenttia unioniin suuntautuvasta viennistä, kieltäytyivät yhteistyöstä, tämän ratkaisuehdotuksen 51 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että jos muita seikkoja ei ole esitetty, pelkän yhteistyöstä kieltäytymisen perusteella ei voida olettaa kiertämistä esiintyneen. Neuvosto ei siis voi pelkästään sen perusteella, että osa (vaikkakin valtaosa) asianomaisista tuottajista/viejistä kieltäytyi yhteistyöstä, suoraan päätellä, että nämä osallistuivat tullien kiertämiseen.

63. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 50, 52 ja 53 kohdasta käy ilmi, käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa, jossa tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneet asianomaiset yritykset edustavat valtaosaa kyseisen tuotteen tuonnista unioniin, toimielimillä on selvästi kevennetty todistustaakka kiertämisen esiintymisestä. Vaikka toimielinten ei tällaisessa tilanteessa tarvitse näyttää toteen tiettyjen kiertämiskäytäntöjen esiintymistä, niillä on kuitenkin oltava käytettävissään ainakin sellaisia tietoja, jotka viittaavat tällaisten käytäntöjen esiintymiseen.[41]

64. Käsiteltävässä asiassa sen paremmin riidanalaisesta asetuksesta kuin asiakirja-aineistostakaan ei ilmene – lukuun ottamatta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa mainittuja kahta seikkaa (kaupan rakenteen muutos ja yhteistyöstä kieltäytyminen) – että toimielimillä olisi ollut käytettävissään muita tietoja kiertämiskäytäntöjen ja erityisesti jälleenlaivaustoiminnan esiintymisestä. Unionin tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen vastatessaan komissio päinvastoin vahvisti nimenomaisesti, että toimielimet käyttivät yksinomaan näitä kahta seikkaa perusteena todetessaan kiertämisen esiintymisen Sri Lankassa.

65. Tällaisessa tilanteessa Maxcom, komissio ja neuvosto eivät mielestäni voi pätevästi moittia unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se olisi tehnyt virheen todetessaan, että neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa, ja kumotessaan tällä perusteella riidanalaisen asetuksen.

38 — Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 62 ja 64 perustelukappale sekä ratkaisuehdotuksen Chin Haur 56, 57 ja 75 kohta.

39 — Ks. tästä myös ratkaisuehdotuksen Chin Haur 87 kohdassa esitetty tarkastelu.

40 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 48 kohta ja viittaukset alaviitteessä 28.

41 — Ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 53 kohta) ja yksityiskohtaisemmin ratkaisuehdotuksen Chin Haur 70 ja 71 kohta.

66. Valituksissa esitetyt eri väitteet eivät horjuta tätä päätelmää.

67. Maxcom väittää ensinnäkin, että käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa voitaisiin todeta, että City Cycle oli osallistunut jälleenlaivaustoimintaan. Huomautin kuitenkin tästä seikasta tämän ratkaisuehdotuksen 58 ja 59 kohdassa, että toisin kuin Indonesian tapauksessa, neuvosto ei perustanut Sri Lankaa koskevaa päätelmäänsä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetun kiertämisen (erityisesti Sri Lankassa harjoitettavan jälleenlaivaustoiminnan) esiintymisestä tiettyä tuottajaa/viejää (erityisesti City Cycleä) koskevaan yksilölliseen toteamukseen. Neuvosto päätteli kiertämiskäytäntöjen esiintymisen ainoastaan kahdesta seikasta – jotka mainitaan tämän ratkaisuehdotuksen 56 ja 59 kohdassa – joilla ei yksinään voitu perustella tällaista päätelmää, kuten edellä on todettu. Tästä seuraa, että vaikka oletettaisiin, että asiakirja-aineiston tietojen perusteella olisi teoreettisesti ollut mahdollista päätellä City Cyclen osallistuneen jälleenlaivaustoimintaan, neuvosto ei perustanut maassa harjoitettavia kiertämiskäytäntöjä koskevaa päätelmäänsä tällaiseen toteamukseen. Koska näin ollen neuvoston päätelmä ei tukeutunut riittäviin tietoihin, unionin yleistä tuomioistuinta ei voida moittia siitä, että se totesi neuvoston rikkoneen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa.

68. Maxcom esittää tämän jälkeen väitteitä valituksenalaisen tuomion väitetyistä ristiriitaisuuksista.[42] Totean tästä kuitenkin, että se seikka, että City Cyclen tutkinnan aikana toimittamat tiedot eivät olleet riittäviä eivätkä ne osoittaneet todellista yhteistyöhalua, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin vahvisti neuvoston päätöksen, jolla tämä hylkäsi City Cyclen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla esittämän vapautushakemuksen, ei ole millään tavoin ristiriidassa tämän ratkaisuehdotuksen 60–65 kohdassa esitetyn toteamuksen kanssa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt virhettä todetessaan, että neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa.[43]

69. Kun toiseksi tarkastellaan tämän ratkaisuehdotuksen 45 kohdassa tiivistetysti esitettyjä komission ja neuvoston väitteitä, niiden hylkäämiseksi on riittävää todeta, että ne perustuvat valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan ja siten virheelliseen lähtökohtaan. Unionin yleinen tuomioistuin ei todennut missään tuomion kohdassa, että toimielinten olisi osoitettava konkreettisesti, että kukin yksittäinen tuottaja/viejä harjoittaa jälleenlaivaustoimintaa.

70. Kun kolmanneksi tarkastellaan tämän ratkaisuehdotuksen 46 kohdassa tiivistetysti esitettyjä väitteitä, joiden mukaan unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät eivät riittäneet perusteeksi riidanalaisen asetuksen kumoamiseen, ne on hylättävä tämän ratkaisuehdotuksen 60–65 kohdassa esitettyjen toteamusten perusteella.

71. Edellä esitetyn perusteella katson, että Maxcomin, komission ja neuvoston esittämät valitusperusteet, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin oli soveltanut virheellisesti perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa, on hylättävä.

## C *Valitusperusteet, jotka koskevat puutteellisia ja ristiriitaisia perusteluja sekä tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla*

### 1. Asianosaisten lausumat

72. Valituksenalaisen tuomion perustelut kyseenalaistetaan komission kolmannessa ja neuvoston toisessa valitusperusteessa. Neuvosto väittää myös, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

42 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 44 kohta.

43 — Perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 4 kohdan välisestä suhteesta ks. tämän ratkaisuehdotuksen 49 kohta. Ks. myös ratkaisuehdotuksen Chin Haur 48 kohta ja alaviite 36.

73. Kyseiset toimielimet väittävät ensinnäkin, ettei valituksenalaisessa tuomiossa selitetä, millä perusteella neuvosto on rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa. Valituksenalaisesta tuomiosta ei ensinnäkään ilmene, oliko neuvoston tekemä virhe pelkkä arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole selittänyt, miksi sille esitettyjen todisteiden ja käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida päätellä, että City Cycle olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.

74. Toiseksi valituksenalaisen tuomion perustelut ovat komission mukaan ristiriitaiset. Se huomauttaa tästä, että valituksenalaisen tuomion 97 kohdasta ilmenee, ettei City Cyclen toimittaman näytön perusteella voitu todeta sen olevan srilankalainen viejä tai vastaavan perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita. Komissio pohtii tältä osin, miten voi olla niin, että nämä todisteet osoittavat City Cyclen kiertäneen toimenpiteitä kokoonpanotoimintaa harjoittamalla mutta niiden perusteella ei samalla voida osoittaa, että se on osallistunut myös jälleenlaivaustoimintaan.

75. Neuvosto väittää toissijaisesti unionin yleisen tuomioistuimen vääristäneen todettuja tosiseikkoja. Kun ensinnäkin otetaan huomioon, että jälleenlaivauksen harjoittaminen kyseisessä maassa on asianmukaisesti näytetty toteen ja että City Cyclen vapautushakemus oli perusteeton, neuvoston mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt päätellä näiden tosiseikkojen perusteella, että City Cycle harjoitti jälleenlaivaustoimintaa. Unionin yleinen tuomioistuin vääristi tosiseikkoja toisenlaiseen lopputulokseen päätyessään. Toiseksi tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla ilmenee myös City Cyclen vapautushakemuksesta valituksenalaisessa tuomiossa tehdyistä päätelmistä, joiden mukaan City Cycle ei täyttänyt edellytyksiä, joiden oli täytyttävä, jotta tutkimuksen kohteena olevassa maassa suoritettu kokoonpanotoiminta tekisi tuotteista alkuperältään paikallisia.

## 2. Asian arviointi

76. Puutteellisia perusteluja koskevista väitteistä on ensinnäkin muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuomion perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä unionin yleisen tuomioistuimen päättely siten, että niille, joita ratkaisu koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia ratkaisun laillisuuden. Perusteluvelvollisuus, joka koskee unionin yleistä tuomioistuinta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ja 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, on täytetty, vaikka perustelu olisi implisiittinen, kunhan ne, joita asia koskee, saavat perustelun avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt niiden väitteitä, ja kunhan unionin tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan valvontaansa.[44]

77. Tämän ratkaisuehdotuksen 54 ja 55 kohdasta käy kuitenkin ilmi, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt valituksenalaisessa tuomiossa yksityiskohtaista päättelyään, jonka perusteella se kumosi riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koski City Cycleä, päättelyn kulku on yksiselitteisesti johdettavissa tuomiosta siten, että unionin tuomioistuin voi tutkia ratkaisun laillisuuden. Tästä näkökulmasta ei mielestäni voida katsoa, että valituksenalainen tuomio olisi perusteltu puutteellisesti.

78. Muista väitteistä ensinnäkin väite, jonka mukaan valituksenalainen tuomio on perusteltu puutteellisesti siksi, ettei siinä selitetä, onko neuvoston tekemä virhe pelkkä arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe, ei mielestäni voi menestyä. Vaikka on toki toivottavaa, että unionin yleinen tuomioistuin ilmoittaa tuomioissaan, mitä tuomioistuinvalvontaa koskevaa perustetta se soveltaa, tuomiota ei voida pitää puutteellisesti perusteltuna ainoastaan siksi, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole ilmoittanut

44 — Ks. erityisesti vastaavasti tuomio 10.4.2014, Areva ym. v. komissio (C-247/11 P ja C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54 ja 55 kohta).

siinä nimenomaisesti, mitä tuomioistuinvalvontaa koskevaa perustetta on sovellettu. Toimielimet eivät kuitenkaan ole vedonneet aineellisesti virheellisen tuomioistuinvalvontaa koskevan perusteen soveltamiseen vaan ainoastaan perustelujen puutteellisuuteen,[45] joten käsiteltävien valitusten kohteena ei ole se, oliko valituksenalaisessa tuomiossa konkreettisesti sovellettu peruste virheellinen.

79. Toiseksi väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole selittänyt, miksi sille esitettyjen todisteiden ja käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida päätellä, että City Cycle olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan, ei sekään voi menestyä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin ei voi vaatia, että unionin yleinen tuomioistuin perustelee jokaisen valintansa, kun se hyväksyy ratkaisunsa tueksi tietyn näytön ennemmin kuin jonkin muun. Toisenlainen ratkaisu johtaisi siihen, että unionin tuomioistuin korvaa näitä seikkoja koskevalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemän arvioinnin, mikä ei kuulu sen toimivaltaan.[46]

80. Toiseksi katson ristiriitaisia perusteluja koskevasta väitteestä, että se perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin todennut valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa, että Chin Haurin toimittama näyttö viittaisi siihen, että se kiersi toimenpiteitä harjoittamalla kokoonpanotoimintaa.

81. Kolmanneksi neuvoston väitteistä, jotka koskevat tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmettävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikastoa ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen.[47]

82. Kaikki neuvoston väitteet perustuvat kuitenkin olettamaan siitä, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maassa harjoitettu jälleenlaivaustoiminta on näytetty toteen. Tämän ratkaisuehdotuksen 60–65 kohdasta ilmenee kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin totesi mielestäni perustellusti, ettei näin ollut. Neuvoston väitteen taustalla oleva lähtökohta on siis virheellinen. Tästä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ollut ottanut tosiseikkoja vääristyneellä tavalla huomioon, toisin kuin neuvosto väittää.

83. Edellä esitetystä seuraa, että komission asiassa C-254/15 P tekemän valituksen kolmas valitusperuste ja neuvoston asiassa C-260/15 P tekemän valituksen toinen valitusperuste on mielestäni hylättävä.

84. Näin ollen Maxcomin, komission ja neuvoston valitukset on hylättävä kokonaisuudessaan.

45 — Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista koskevan toisen valitusperusteensa yhteydessä komissio todettuaan, ettei valituksenalainen tuomio ole riittävästi perusteltu niiden syiden osalta, joiden vuoksi riidanalaisella asetuksella rikottaisiin kyseistä säännöstä, pitää oikeudellisena virheenä sitä, ettei valituksenalaisessa tuomiossa mainita edes tuomioistuinvalvontaa koskevaa normia eikä etenkään täsmennetä, onko neuvosto tehnyt pelkän arviointivirheen vai ilmeisen arviointivirheen. Komissio ei esitä tässä yhteydessä perusteluita tästä väitteestä, vaan tyytyy viittaamaan nimenomaisesti ainoastaan puutteellisia perusteluja koskevaan toiseen valitusperusteeseensa, jossa asiaa on sen mukaan tarkasteltu lähemmin. On todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen soveltamaa tuomioistuinvalvontaa koskevan kriteerin mainitsematta jättämisen sellaista yksinkertaista luokittelua oikeudelliseksi virheeksi, jota ei ole tuettu minkäänlaisella argumentilla tai kehittelyllä, lukuun ottamatta yleisluonteista viittausta perustelujen puuttumista koskevaan valitusperusteeseen, ei voida tulkita argumentiksi, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi ylittänyt vaaditun tuomioistuinvalvonnan tason ja loukannut näin oikeuskäytännössä (tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) vahvistettua toimielinten harkintavaltaa. Näin ollen kyseinen komission väite vastaa sisällöltään edellisessä kohdassa analysoitua puutteellisia perusteluja koskevaa väitettä. Huomautan tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan valittajien on esitettävä riittävällä tavalla perustelut, joihin valituksen tueksi vedotaan

46 — Ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 161 kohta).

47 — Ks. tuomio 2.6.2016, Photo USA Electronic Graphic v. neuvosto (C-31/15 P, EU:C:2016:390, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

## VI **Oikeudenkäyntikulut**

85. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

86. Jos unionin tuomioistuin hyväksyy kolmea yhdistettyä valitusta koskevan arviointini, Maxcom, komissio ja neuvosto ovat hävinneet asian. Koska City Cycle on vaatinut, että valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ehdotan unionin tuomioistuimelle, että se velvoittaa ne korvaamaan City Cyclelle asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja nyt esillä olevien valitusten käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

## VII **Ratkaisuehdotus**

87. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitukset hylätään.

2) Maxcom Ltd, Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan City Cycle Industriesille ensimmäisessä oikeusasteessa ja nyt esillä olevien valitusten käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.